

Santa a vegada tenia la gent a l'església i ell se n'anava a jugar a futbol. Per a mi era una gran persona, de veritat; segons com el veia una mica eixalabrat. Em vaig quedar tan parada quan em van dir que es deixava de capellà, no m'ho hauria pensat mai de la vida, no m'ho volia pas creure. N'hi va haver molts que llavors van plegar. Que crec una cosa: ara quan un es fa capellà, està segur del que fa, abans de petits els portaven al seminari i els pares dien: tu has de ser capellà! i és clar potser aquell nen no en tenia ni ganes, però havia de fer-ho per força, i per això no m'estranya que molts pleguessin, perquè no tenien vocació. És que les coses s'han de fer amb vocació, i si no és així, no cal fer-les perquè no les faràs ben fetes de cap manera.

Deu passar el mateix amb l'anar a missa, hi deu anar només la gent que hi creu?

No, perquè n'hi ha molts que hi van i quan surten de l'església diuen: bé, ja hem complert. Jo dic: ara hem complert? Ara hem de començar a complir, perquè aquí hem vingut a missa, però si no fem res més del que Jesús ens demana no serveix per res. N'hi ha molts que no estimen a ningú, i en canvi se'n van a missa. Perquè el Senyor ens diu això? estimar sobretot. Perquè els Manaments

de la llei de Déu són 10, però s'inclouen en dos: estimar a Déu sobre totes les coses i al pròxim com a tu mateix. N'hi ha molts que van a missa i valdria més que es quedessin a casa seva, però què hi farem, és així.

I a ensenyar els nens de la Comunió quan va començar?

Em penso que ja fa 20 anys. mossèn Jesús va venir a casa i va dir-me si volia fer de catequista, jo? si no n'he fet mai. -És igual, les coses s'han de començar. Hi havia la nena de ca la Prudència, i vàrem començar a casa meva la Benita i jo, però ella va venir només aquell any que hi havia la seva nena i prou. Algun cop ha vingut algú a ajudar-me, però no gaire ningú. A vegades en tenia 23 o 24 i potser creien més abans que ara que en tenim pocs, aquest any em penso que són set.

Li en deuen haver passat de tots colors amb la mainada?

Sí, però he anat agafant paciència i m'agrada. Ara venen tres o quatre nenes, veja'm si continuaran, perquè em sembla que els agrada. N'han començat moltes però se'n cansen. S'ha de tenir paciència i és un compromís. Si no és pas que hagi de marxar de necessitat o no em trobi bé, que estigui malalta, no he faltat mai.

Quina és la fórmula màgica per saber-los portar?

No cridar-los gaire, perquè si comences a cridar-los s'esvaloten i no en treus res. Hi ha vegades, però, que ho he hagut de fer.

I excursions amb la mainada, n'ha fet moltes?

Sí, vam anar a Figueres una vegada i ens ho vam passar molt bé.

I a l'exposició de flors hi he anat molts anys. També ens ho passàvem molt bé i berenàvem a la plaça de St. Domènec. N'hi havia que portaven diners i compraven coses, i altres que no en duïen em deien: Jo voldria comprar això, Carme, jo voldria allò, però no tinc diners! i jo, mentre en portés, vinga... i estaven tots contents.

Ha viatjat molt. A quins llocs ha estat?

Fora d'Andalusia, d'Espanya ho conec tot. Amb mossèn Jesús i Mossèn Hortal primer anàvem per Espanya i després cap a l'estranger. He anat tres vegades a Lisieux, que hi ha Santa Teresa de Jesús. Mentre la meva mare era viva no marxava per ella, anava a futbol i prou, i a dormir a casa. Després n'he fet de viatges, i n'estic molt contenta. He anat a Suïssa, a Àustria, que vàrem anar a un camp d'extermini nazi que esperverava, a Roma hi he anat 2 vegades, a París (cada cop que anàvem a Lisieux hi anàvem). La primera vegada que hi vaig estar vaig tenir una decepció, perquè a França hi ha rius molt macos a tots arreu, i en canvi el Senna el vaig veure, no sé si és perquè era de nit o perquè ens varen portar a dormir a Montmartre, el lloc més baix de París, tant negre que vaig dir: Ah! París! "En canvi després hi he anat dues vegades i m'encanta, és molt bonic. A Fàtima hi he anat 3 vegades i a Lourdes 20.

Amb el Tren de l'Esperana?

La primera vegada que vaig anar-hi va ser per la mare de la Llucieta. Va venir en Ricardo i va dir-me si voldria acompanyar la seva sogra perquè ella no coneixia a ningú i a mi també em feia il·lusió